SMETANA
SAINT-SAËNS
MARTINŮ

2025/2026

16/17.01

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Naczelna
General Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny
Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

16.01.2026

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription B1, Z1

17.01.2026

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription B2, Z2

Koncert symfoniczny / Symphonic Concert

REINHARDT TIBERGHIEN

Na koncerty zaprasza Partner
Filharmonii Narodowej – **Carolina Toyota Wola** /
The Warsaw Philharmonic Partner –
Carolina Toyota Wola – warmly welcomes
you to join us in these concerts

CAROLINA
TOYOTA WOLA

Wykonawcy
Performers

Orkiestra Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Orchestra

Ruth Reinhardt – dyrygent / conductor
Cédric Tiberghien – fortepian / piano

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.
The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program
Programme

Bedřich Smetana (1824–1884)

Fragmenty z opery *Sprzedana narzeczona* /
Fragments from the opera *The Bartered Bride* [18′]
(1866)

Uwertura / *Overture*
Polka
Furiant
Taniec komediantów / *Dance of the Comedians*

Camille Saint-Saëns (1835–1921)

II Koncert fortepianowy g-moll op. 22 /
Piano Concerto No. 2 in G minor, Op. 22 [24′]
(1868)

Andante sostenuto
Allegro scherzando
Presto

• • • Przerwa (ok. 20 minut) / Intermission (ca 20 min.)

Bohuslav Martinů (1890–1959)

IV Symfonia / Symphony No. 4 [35′]
(1945)

Poco moderato. Poco allegro
Scherzo: Allegro vivo
Largo
Poco allegro

ostatnie wykonania Orkiestry Filharmonii Narodowej /
previously performed by the Warsaw Philharmonic Orchestra

Uwertura do opery *Sprzedana narzeczona* /
Overture to the opera *The Bartered Bride* • **12.1966**
Maria Tunicka – dyrygent / conductor

- Polka z opery *Sprzedana narzeczona* /
- Polka from the opera *The Bartered Bride* • **12.1961**
Roman Kuklewicz – dyrygent / conductor

II Koncert fortepianowy g-moll op. 22 /
Piano Concerto No. 2 in G minor, Op. 22 • **02.2016**
Patrick Fournillier – dyrygent / conductor, Krzysztof Jabłoński – fortepian / piano

IV Symfonia / Symphony No. 4 • **03.2006**
Petr Altrichter – dyrygent / conductor

Omówienie programu

Piotr Maculewicz

Smetana

W połowie XIX wieku czeskie środowisko intelektualne coraz silniej akcentowało pytania o tożsamość narodową, ulegającą postępującej germanizacji pod berłem Habsburgów. Uważano, że nie tylko literatura, ale i muzyka powinna stać się jednym z filarów odrodzenia – nośnikiem ojczystego języka, ducha i obyczaju. Do tej misji przyłączył się Bedřich Smetana (który *notabene* nie władał dobrze czeskim aż do wieku dorosłego). Po powrocie z pięcioletniej emigracji postanowił stworzyć „operę czeską" – dzieło, które nie imitowałoby wzorców włoskich czy francuskich, lecz wyrażałoby ducha własnego narodu; w realizacji tej idei znalazł sprzymierzeńca w osobie librecisty, Karela Sabiny. Ich opera *Prodaná nevěsta* (*Sprzedana narzeczona*) powstawała w latach 1863–1866. Premiera miała miejsce 30 maja 1866 roku w Prozatímní divadlo (Teatrze Tymczasowym) w Pradze. Początkowo dzieło nie wzbudziło dużego zainteresowania, lecz jego kolejne przedstawienia po roku 1870 – po rewizjach, w których dodane zostały sceny taneczne i zbiorowe – przyjmowano coraz życzliwiej. Triumf opery w Wiedniu w 1892 roku i jej późniejsza recepcja w innych krajach Europy, a także w Stanach Zjednoczonych, ugruntowały pozycję Smetany jako kompozytora narodowego, dzieło zaś stało się emblematem czeskości w muzyce.

Uwertura do opery szybko zaczęła żyć własnym życiem jako lubiana miniatura koncertowa. Jej żywiołowa energia to nie tylko popis orkiestrowej wirtuozerii, lecz także muzyczny obraz idealizowanej wsi – ruchliwej, pracowitej, ale i skorej do zabaw, takiej, jaką z nostalgią opisywali współcześni Smetany. W operze elementy taneczne pełnią wyraźnie określone funkcje. Polka, zamykająca pierwszy akt, pojawia się w momencie, gdy społeczność komentuje i przeżywa perypetie Mařenki i Jeníka. Furiant – z jego charakterystyczną naprzemiennością akcentów – podkreśla z kolei element rywalizacji i napięcia, towarzysząc dyskusji Jeníka i Kecala nad piwem w gospodzie na początku drugiego aktu. Wreszcie bardzo szybki, parzysty taniec

komediantów (*skočná*) pojawia się wraz z przyjazdem trupy cyrkowców. Muzyka sygnalizuje, że w świat codziennych trosk wkracza barwna, lekko groteskowa obcość: hiszpańska tancerka, „prawdziwy Indianin", połykacz mieczy i tańczący niedźwiedź („teatr w teatrze"). Choć żaden z tańców w *Sprzedanej narzeczonej* nie jest dosłownym cytatem muzyki ludowej, wszystkie czerpią z jej wyobrażenia utrwalonego w kulturze epoki: prostoty, żywiołowości, przenikania się zabawy oraz poważnych uczuć i emocji. Dzięki temu *Sprzedana narzeczona* od początku była odbierana jako obraz „czeskiego temperamentu" – nie wiejskiej rzeczywistości, lecz jej idealizowanej, scenicznej postaci. Uwertura, polka, furiant i taniec komediantów tworzą instrumentalne klamry muzycznego pejzażu opery: świata pełnego ruchu, śmiechu i życzliwej ironii. To w dużej mierze te fragmenty sprawiły, że dzieło – choć zakorzenione lokalnie – zyskało trwałą popularność i uniwersalne znaczenie.

Mieczysław Kominek

Saint-Saëns

Muzykolodzy traktują twórczość Camille'a Saint-Saënsa z pewnym pobłażaniem. O jego najznakomitszej operze *Samson i Dalila* wybitny znawca epoki romantyzmu Alfred Einstein napisał, że:

> *jest dziełem muzyka, któremu za jedyny grzech można poczytać to, że znał zbyt dobrze wszystkie epoki, wszystkie koloryty lokalne i wszystkie style. Jest dziełem muzyka bodaj najbardziej «oświeconego», jaki się pojawił od czasów Mendelssohna, ale gdzie pod gładką i niekiedy opalizującą powierzchnią potrąca się i krzyżuje ze sobą sto różnych prądów.*

A ponieważ nie były to prądy nowe, więc mamy eklektyzm – o zgrozo! Jednak kompozytor całkiem świadomie odrzucał kult nowości, nie proponował żadnych rewolucyjnych idei, ani awangardowych rozwiązań. Był wszakże – jak przyznaje Einstein – „muzykiem obdarowanym smakiem i niepospolitą inwencją melodyczną" i umiał wykorzystywać swój świetny warsztat dla stworzenia dzieł granych i słuchanych chętnie do dzisiaj.

II Koncert fortepianowy g-moll op. 22 skomponował Camille Saint-Saëns w ciągu siedemnastu dni. Ledwie zdążył na 13 maja 1868 roku, kiedy to w mieszczącym cztery

tysiące słuchaczy Cirque d'Hiver („Cyrku Zimowym") miał się odbyć paryski debiut dyrygencki słynnego w tamtym czasie rosyjskiego pianisty i kompozytora Antona Rubinsteina. Saint-Saëns pomagał Rubinsteinowi w zorganizowaniu tego koncertu i obaj w ostatniej niemal chwili wpadli na pomysł wstawienia do programu wieczoru nowego koncertu fortepianowego, w którym partię solową wykonałby kompozytor.

Spowodowane pośpiechem niedoróbki w partyturze miały być przyczyną pewnego niepowodzenia utworu, publiczności spodobała się bowiem jedynie część druga. Ponadto nowe dzieło Saint-Saënsa zostało przyćmione znanym paryżanom już wcześniej *I Koncertem skrzypcowym A-dur* op. 20, wykonanym tego wieczoru przez Pabla Sarasatego. Odmiennego zdania był jednak obecny na koncercie główny autorytet muzyczny epoki – Ferenc Liszt. *Koncert g-moll* bardzo mu się podobał, i to w całości. Docenił oryginalność oraz błyskotliwość utworu i zauważył talent jego twórcy. Miał – oczywiście – rację, bo *Koncert* stał się wkrótce przebojem sal koncertowych.

Stylistykę *II Koncertu fortepianowego g-moll* op. 22 Camille'a Saint-Saënsa skwitował ktoś złośliwie określeniem „od Bacha do Offenbacha". W rzeczy samej, pierwsza część rozpoczyna się solowym wejściem fortepianu, przypominającym swobodny styl fantazji Bacha. Ale w odróżnieniu od zwyczajowego allegra, stojącego na pierwszym miejscu w koncertach i symfoniach, tutaj mamy wolne *Andante sostenuto*. W takim charakterze utrzymany jest główny temat wprowadzony przez fortepian solo po krótkim fragmencie orkiestrowym. Saint-Saëns zaczerpnął go z niedokończonego motetu *Tantum ergo* swojego ucznia – Gabriela Faurégo. Narracja potem ożywia się nieco, prowadząc do kulminacji *animato*. Po niej wraca temat główny i następuje kadencja fortepianu. W kodzie pojawia się „Bachowska" fantazja grana przez fortepian na tle stojących dźwięków orkiestry. Mamy w ten sposób do czynienia z niemal klasyczną trzyczęściową formą ABA, typową dla drugich części cyklu sonatowego.

Tymczasem w *Koncercie g-moll* druga część to *Allegro scherzando* w pogodnej tonacji Es-dur, o całkiem wyraźnej strukturze allegra sonatowego. Oba tematy są lekkie, pierwszy pojawia się w dialogu fortepianu z orkiestrą i ma żartobliwy, właśnie scherzowy charakter, drugi zaś – wprowadzony przez orkiestrę, do której po chwili dołącza fortepian – może się łatwo skojarzyć z Offenbachem! Finał *Presto* wraca do tonacji g-moll i ma formę taranteli, wykorzystującej jako podstawę rytmiczną figurę trioli. Solista i orkiestra potęgują brzmienie i kończą utwór w zawrotnych arpedżiach.

Ludwik Erhardt

Martinů

Czeski kompozytor Bohuslav Martinů naraził się dwu najgroźniejszym reżimom XX wieku. W roku 1939, przebywając w Paryżu, aktywnie protestował przeciw zajęciu Czechosłowacji przez Hitlera. Następnego dnia po wkroczeniu Niemców do Paryża, w czerwcu 1940 roku, w mieszkaniu kompozytora zjawiło się Gestapo. Ale Martinů był już w drodze na południe Francji, skąd po wielu perypetiach udało mu się przedostać do Stanów Zjednoczonych. Z komunizmem zadarł wcześniej, nieświadomie. Czyż mógł przewidzieć, że jego awangardowe zainteresowania, miazmaty paryskich „szalonych lat dwudziestych", będą solą w oku miłośników rodzimych tradycji nad Wełtawą? A zwłaszcza że jego najostrzejszy przeciwnik, konserwatywny krytyk i muzykolog, ideowy komunista Zdeněk Nejedlý, zostanie po 1948 roku członkiem komunistycznego rządu w jego ojczyźnie i dyktatorem życia kulturalnego? Martinů po wojnie wstrzymał się więc z powrotem do kraju. W Stanach był najpopularniejszym kompozytorem czeskim, zaraz po Dvořáku. W Czechach jego muzyka była na indeksie dla blisko dwóch pokoleń.

Martinů pozostawił ponad 400 utworów, w tym 6 symfonii, 15 oper, 14 baletów, koncerty fortepianowe i skrzypcowe oraz rozmaite kompozycje instrumentalne i wokalne. Spora część z nich jest dziś interesująca głównie jako świadectwo epoki. Martinů przybył bowiem do Paryża w roku 1923 i ochoczo rzucił się w wir różnych prądów modernistycznych, by dopiero z początkiem lat trzydziestych wypłynąć na spokojne wody neoklasycyzmu. Największe i trwałe uznanie zyskały jego symfonie, komponowane już w Stanach Zjednoczonych. To, że ich pierwsze wykonania były z reguły dziełem najlepszych amerykańskich orkiestr pod dyrekcją takich postaci, jak Siergiej Kusewicki, Erich Leinsdorf, Eugene Ormandy, Rafael Kubelík i Charles Münch, mówi samo za siebie.

Niechętni twierdzili, że Martinů pisze muzykę zbyt szybko, aby mogła mieć jakąś wartość. Rzeczywiście – pisał bardzo szybko, ponieważ swe utwory komponował w głowie; utrwalenie ich na papierze było czynnością prawie mechaniczną. Partytura *IV Symfonii* powstała w ciągu dwóch wiosennych miesięcy 1945 roku. Były to radosne, powojenne miesiące i otwierające utwór *Poco moderato* jest pogodne, pełne życia, ruchu, barw. Lata bliskiego obcowania Martinů z muzyką francuską owocują tu zwięzłością narracji, lekkością i przejrzystością brzmienia mimo zwiększonej liczby instrumentów dętych drewnianych. A równocześnie w przewijających się

motywach, detalach melodycznych, kadencjach – obecna jest znajoma, bliska nuta rodem z czeskich Moraw, ojczyzny kompozytora. Szczególnie słychać ją w łagodnym *Trio*, tkwiącym wewnątrz *Scherza* rozpędzonego jak współczesne życie. *Largo* ma nastrój refleksyjny, poważny. Jest jak myśl o nieprzebranej rzeszy istnień, które musiały zniknąć, aby życie odzyskało swoje prawa. Finał *Poco allegro* stanowi pełne temperamentu architektoniczne zwieńczenie dzieła.

źródło / source: Wikimedia Commons

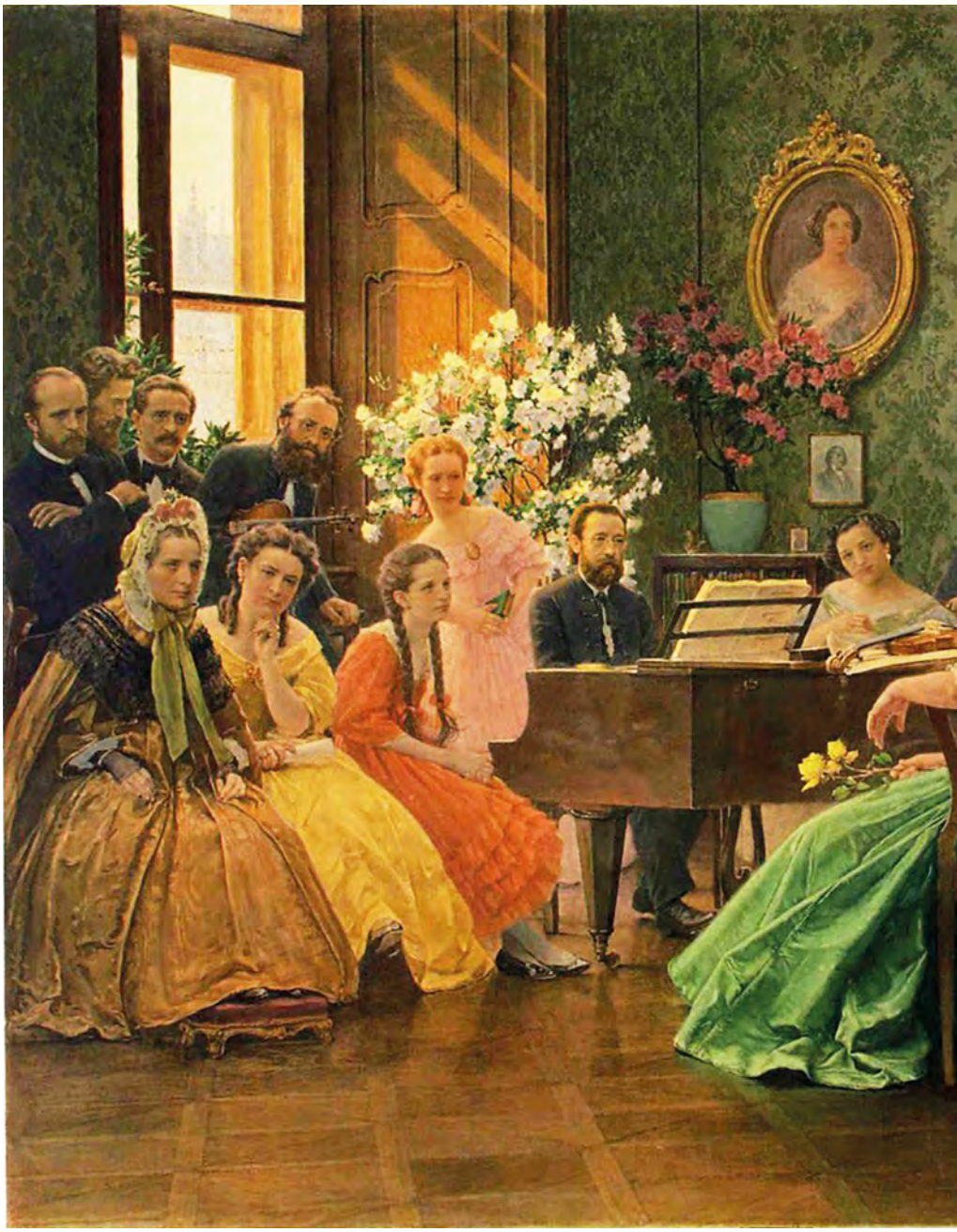

František Dvořák (1862–1927)
Bedřich Smetana w gronie przyjaciół w 1865 roku, olej na płótnie, 1923
Bedřich Smetana Among Friends in 1865, oil on canvas, 1923

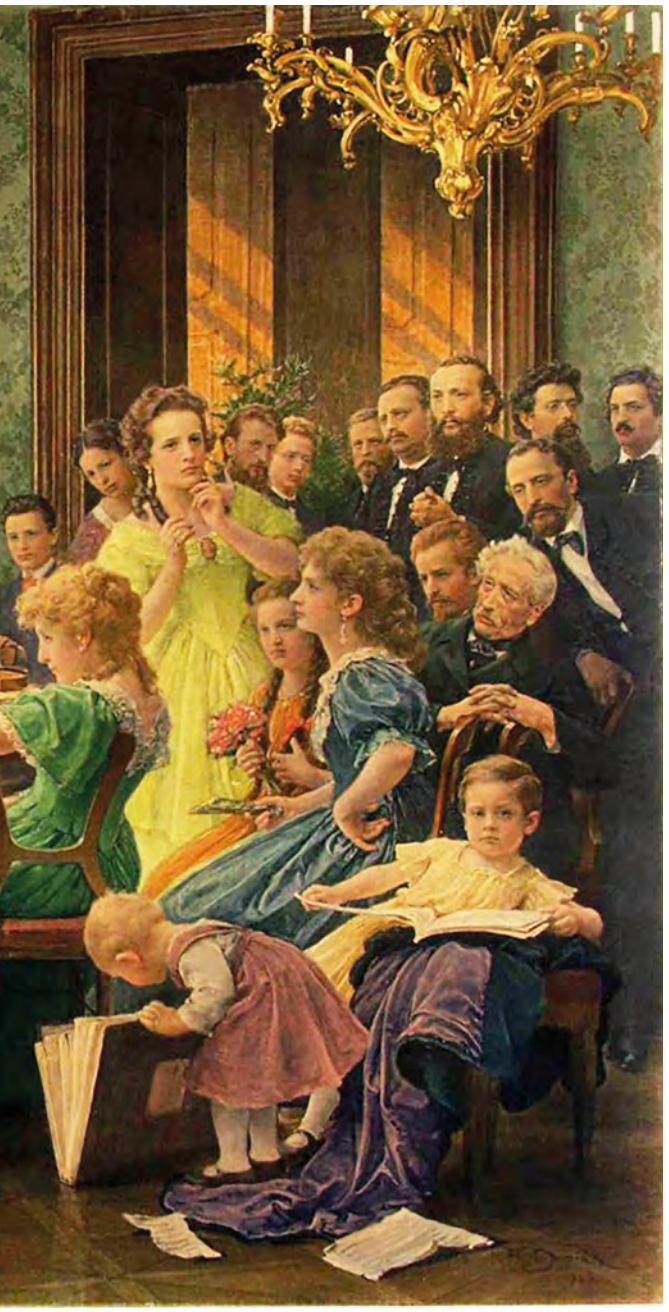

Short programme note

Piotr Maculewicz

Smetana

The Czech debate on national identity in the nineteenth century inspired artists to emphasise it in music as well. Bedřich Smetana joined this mission and, after returning from exile, decided to write a 'Czech opera' – a work expressing the spirit of his homeland in an idyllic portrayal of the Czech countryside with references to (not literally quoted) folklore. *The Bartered Bride* (composed between 1863 and 1866) was initially received with indifference, but from the 1870s onwards it gained increasing popularity, and its triumph in Vienna in 1892, followed by performances across Europe and the United States, established it firmly in the theatrical canon. The lively overture and dance interludes – polka, furiant and skočná ('Dance of the Comedians') – create a charming, idealised portrait of ordinary folk, making the work emblematic of Czech music and its composer the first representative of the 'national style'.

Mieczysław Kominek

Saint-Saëns

Camille Saint-Saëns composed his Piano Concerto No. 2 in G minor, Op. 22 in just seventeen days. The occasion was the famous Russian pianist and composer Anton Rubinstein's Parisian debut as a conductor, on 13 May 1868. Saint-Saëns performed the solo part. The flaws in the score, caused by haste, were supposedly the reason for the work's initially poor reception, but it soon became a hit in concert halls. The style of the Piano Concerto No. 2 was maliciously described by someone as 'from Bach to Offenbach'. Indeed, the work contains passages reminiscent of Bach's free-flowing fantasia style, as well as themes that can easily be associated with Offenbach.

Piotr Maculewicz

Martinů

When the more than 50-year-old Bohuslav Martinů was leaving his native Czechia in 1941, his otherwise extensive output of compositions included no symphonies. All his six symphonies were written during the decade he spent in emigration in the United States, and they greatly contributed to the composer's popularity in that country, which saw Martinů as the successor of another famous Czech émigré to the US – Antonín Dvořák's – in the symphonic field. As in the case of other Slavic composers, also Martinů was promoted by the eminent and prominent Russian conductor Serge Koussevitzky, followed by other masters of the baton. The bright and extremely colourful Symphony No. 4, full of joy and good cheer (except for the mysterious and meditative Largo), was first performed in 1945 by Philadelphia Orchestra under the Hungarian émigré Eugene Ormandy.

Ruth Reinhardt

dyrygent / conductor

Niemiecka dyrygentka Ruth Reinhardt zyskała renomę dzięki swojej inteligencji muzycznej, oryginalnym programom koncertów i eleganckiemu stylowi interpretacji. W sezonie 2025/2026 rozpoczęła kadencję jako dyrektor muzyczny Rhode Island Philharmonic, gdzie poprowadzi siedem programów w ciągu sezonu. Latem 2025 roku zadebiutowała z Seoul Philharmonic Orchestra i Orquesta Sinfônica do Estado de São Paulo. Jej inne znaczące debiuty w sezonie 2025/2026 to występy ze Staatskapelle Dresden, Philharmonia Orchestra w Londynie, Hong Kong Philharmonic Orchestra, Bruckner Orchester Linz, Sinfonieorchester St. Gallen, SWR Symphonieorchester oraz Folkwang Kammerorchester Essen. Artystka wystąpi również ponownie z Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie, New Jersey Symphony, Naples Philharmonic i Orlando Philharmonic Orchestra.

Zainteresowania programowe Ruth Reinhardt koncentrują się wokół repertuaru współczesnego, ze szczególnym uwzględnieniem dorobku kompozytorek przełomu XX i XXI wieku. Jej programy często wprowadzają do repertuaru wielu orkiestr twórczość kompozytorów rzadziej wykonywanych na międzynarodowych

estradach, takich jak Grażyna Bacewicz, Kaija Saariaho czy Dai Fujikura, by wymienić tylko niektórych z bardziej rozpoznawalnych. Ich utwory artystka zestawia z kompozycjami kontrastującymi lub pokrewnymi stylistycznie, czy to z kluczowymi arcydziełami Johannesa Brahmsa, Siergieja Rachmaninowa lub Antonína Dvořáka, czy też z „klasykami współczesności" – utworami Béli Bartóka, Igora Strawińskiego, Witolda Lutosławskiego, Bohuslava Martinů i Paula Hindemitha. Artystka współpracuje z wieloma czołowymi instrumentalistami kilku pokoleń. Wśród nich są pianiści Emanuel Ax, Daniil Trifonov i Eva Gevorgyan; skrzypkowie Augustin Hadelich i Vadim Gluzman; wiolonczeliści Andrei Ioniță i Jean-Guihen Queyras; waltornista Stefan Dohr oraz saksofonista Steven Banks.

Ruth Reinhardt pełniła funkcję dyrygenta asystenta Dallas Symphony Orchestra podczas dwóch ostatnich sezonów kadencji Jaapa van Zwedena jako dyrektora muzycznego (2018–2020). W 2017 roku uzyskała tytuł magistra dyrygentury w Juilliard School w Nowym Jorku. Była stypendystką Dudamel Fellowship Program, prowadzonego przez Los Angeles Philharmonic (2017–2018), dyrygentką współpracującą z Seattle Symphony (2015–2016) oraz Tanglewood Music Center (2015), zdobyła także stypendium w programie Taki Concordia (2015–2017). Obecnie artystka mieszka w Szwajcarii.

German conductor Ruth Reinhardt is building a reputation for her keen musical intelligence, programmatic imagination, and elegant performances. The 2025/2026 season marks the beginning of her term as Music Director of the Rhode Island Philharmonic, leading seven programmes across the season. In the summer of 2025, she debuted with the Seoul Philharmonic Orchestra and the Orquesta Sinfônica do Estado de São Paulo. Other significant debuts in 2025/2026 include the Staatskapelle Dresden, Philharmonia Orchestra in London, Hong Kong Philharmonic Orchestra, Bruckner Orchester Linz, Sinfonieorchester St. Gallen, SWR Symphonieorchester, and the Folkwang Kammerorchester Essen. She also has return engagements with the Warsaw Philharmonic Orchestra, New Jersey Symphony, Naples Philharmonic and Orlando Philharmonic Orchestra.

Programmatically, Ruth Reinhardt's interests have led her toward contemporary repertoire, with significant emphasis on women composers of the turn of the 20th and 21st centuries. Her programmes often introduce new names and fresh faces to many orchestras, including Grażyna Bacewicz, Kaija Saariaho, and Dai

Fujikura, to name some of the more familiar ones, and pairs them with stylistically contrasting or complementary pieces, whether core masterworks by Johannes Brahms, Sergei Rachmaninov or Antonín Dvořák or with 'classic moderns' such as works by Béla Bartók, Igor Stravinsky, Witold Lutosławski, Bohuslav Martinů and Paul Hindemith. The artist is a frequent collaborator of many of today's foremost instrumentalists spanning several generations. Among them are pianists Emanuel Ax, Daniil Trifonov and Eva Gevorgyan; violinists Augustin Hadelich and Vadim Gluzman; cellists Andrei Ioniță and Jean-Guihen Queyras; horn player Stefan Dohr; and saxophonist Steven Banks.

Ruth Reinhardt served as Assistant Conductor of the Dallas Symphony Orchestra for the final two seasons of Jaap van Zweden's tenure as Music Director (2018–2020). She received her master's degree in conducting from the Juilliard School in New York in 2017. She was a Dudamel Fellow of the Los Angeles Philharmonic (2017–2018), conducting fellow at both the Seattle Symphony (2015–2016) and Tanglewood Music Center (2015), and Taki Concordia associate conducting fellow (2015–2017). She currently makes her home in Switzerland.

Cédric Tiberghien

fortepian / piano

W sezonie 2025/2026 Cédric Tiberghien wystąpi z Netherlands Radio Philharmonic Orchestra, Orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie, Trondheim Symphony Orchestra, Antwerp Symphony Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra i Boulez Ensemble, współpracując z takimi artystami, jak Karina Canellakis, Thomas Guggeis, Nuno Coelho i Ruth Reinhardt. Występuje również z recitalami i koncertami kameralnymi w Londynie, Paryżu, Madrycie, Genewie i Mediolanie, w tym ze Stéphane'em Degoutem w repertuarze pieśniowym oraz z Aliną Ibragimovą wykonując na instrumentach historycznych sonaty na fortepian i skrzypce Ludwiga van Beethovena.

Najważniejsze wydarzenia artysty w ciągu ostatnich trzech sezonów to koncerty z Berliner Philharmoniker, San Francisco Symphony, London Philharmonic Orchestra, National Symphony Orchestra w Waszyngtonie, Orchestre symphonique de Montréal, Atlanta Symphony Orchestra, Sydney Symphony Orchestra, Pittsburgh Symphony Orchestra, Mahler Chamber Orchestra, Houston Symphony, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Orchestre National de France i Orchestre National

de Lyon, pod batutą Cristiana Măcelaru, Simone Young, Matthiasa Pintschera, Rafaela Payare'a, Thierry'ego Fischera i Stéphane'a Denève.

Cédric Tiberghien jest szczególnie znany ze swoich interpretacji repertuaru klasycznego, francuskiego i współczesnego. W ciągu ostatnich trzech sezonów wykonał w Wigmore Hall komplet wariacji fortepianowych Ludwiga van Beethovena, które zarejestrował również dla wytwórni Harmonia Mundi. W 2023 roku jego nagranie koncertów fortepianowych Maurice'a Ravela na instrumentach historycznych z zespołem Les Siècles było nominowane do nagrody Gramophone Award. W tym samym roku po raz pierwszy współpracował z artystą dźwiękowym Matthiasem Schack-Arnottem przy *The John Cage Project* – nowej interpretacji *Sonat i interludiów* z wykorzystaniem kinetycznej rzeźby dźwiękowej. Projekt, który spotkał się z uznaniem krytyków podczas występów w Australii, zostanie zaprezentowany w Europie w sezonie 2026/2027.

The 2025/2026 season sees Cédric Tiberghien perform with Netherlands Radio Philharmonic Orchestra, Warsaw Philharmonic Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra, Antwerp Symphony Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra and Boulez Ensemble, working with Karina Canellakis, Thomas Guggeis, Nuno Coelho and Ruth Reinhardt, among others. He also gives recitals and chamber concerts in London, Paris, Madrid, Geneva and Milan, including Lieder programme with Stéphane Degout and Ludwig van Beethoven's sonatas for piano and violin on period instruments with Alina Ibragimova.

Highlights of the previous three seasons include concerts with Berliner Philharmoniker, San Francisco Symphony, London Philharmonic Orchestra, National Symphony Orchestra in Washington, Orchestre symphonique de Montréal, Atlanta Symphony Orchestra, Sydney Symphony Orchestra, Pittsburgh Symphony Orchestra, Mahler Chamber Orchestra, Houston Symphony, Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, Orchestre National de France and Orchestre National de Lyon, with conductors Cristian Măcelaru, Simone Young, Matthias Pintscher, Rafael Payare, Thierry Fischer and Stéphane Denève.

Cédric Tiberghien is especially known for his interpretations of classical, French and contemporary repertoire. He recently completed his three-season traversal of Ludwig van Beethoven's complete variations for piano for Wigmore Hall and

Harmonia Mundi, while his period instrument recording of Ravel's piano concertos with Les Siècles was shortlisted for a 2023 Gramophone Award. That same year saw his first collaboration with sound artist Matthias Schack-Arnott on The John Cage Project – a reimagining of the *Sonatas and Interludes* featuring a kinetic sound sculpture. Having been performed across Australia to critical acclaim, the project comes to Europe in 2026/2027.

Orkiestra Filharmonii Narodowej Warsaw Philharmonic Orchestra

Krzysztof Urbański
Dyrektor Artystyczny / Music and Artistic Director

Dyrygenci-asystenci / Assistant Conductors

Filip Huget
Daniel Mieczkowski
Dorian Pawełczak
Bartosz Staniszewski
Piotr Wacławik

I Skrzypce / First Violins

Maria Machowska
koncertmistrz / leader
Krzysztof Bąkowski
koncertmistrz / leader
Stanisław Podemski
zastępca koncertmistrza / deputy leader
Justyna Bogusiewicz
Kornelia Grądzka
Kristine Harutyunyan
Julia Iwanciw-Gąsior
Marzena Jabłońska
Joanna Jakobs
Marian Kowalski
Maja Kozieł
Aleksandra Kupczyk
Agnieszka Lewandowska
Jan Lewtak
Mateusz Marczyk
Marcin Mazurek
Grzegorz Osiński
Marek Powideł
Michał Szałach
Krystyna Wilczyńska
Lena Loginowicz**

II Skrzypce / Second Violins

Piotr Tadzik
solista / soloist
Bogdan Śnieżawski
Dominika Wojcieszuk
Dariusz Dęga
Katarzyna Dul
Grzegorz Groblewski
Hanna Grozik
Izabela Hodor
Ada Kozyra-Dobrowolska
Bożena Michalska
Zuzanna Panas
Paweł Rybkowski
Piotr Sękowski
Magdalena Smoczyńska
Anna Stokowska
Krzysztof Trzcionkowski
Natalia Tuszyńska

Altówki / Violas

Marzena Hodyr
solistka / soloist
Marek Iwański
solista / soloist
Wiesława Duszak
Agnieszka Duź-Dymus
Katarzyna Henrych
Radosław Jarocki
Tomasz Karwan
Damian Kułakowski
Jakub Kowalik
Agnieszka Podłucka
Julianna Przybył
Paulina Różańska-Czopka
Krzysztof Szczepański

Wiolonczele / Cellos

Karolina Jaroszewska-Rajewska
solistka / soloist
Aleksandra Ohar-Sprawka
solistka / soloist
Robert Putowski
solista / soloist
Monika Chilińska
Agata Dobrzańska
Dominik Drewniak
Maria Leszczyńska-Thieu
Piotr Sapilak
Wojciech Skóra
Mateusz Szmyt
Mariusz Tondera
Angelica Wais
Jerzy Wołochowicz

Kontrabasy / Double Basses

Janusz Długokęcki
solista / soloist
Karol Kowal
solista / soloist
Maciej Dobrzański
Jakub Kaczmarczyk
Piotr Kochel
Michał Kotowski
Jakub Langiewicz
Marcin Rybiński
Marcin Wiliński

Flety / Flutes

Krzysztof Malicki
solista / soloist
Małgorzata Cegielska
solistka / soloist
Joanna Gatniejewska
(piccolo*)
Seweryn Zapłatyński
(piccolo*)

Oboje / Oboes

Aleksandra Rojek
solistka / soloist
Piotr Lis
solista / soloist
Łukasz Dzikowski
Joanna Lenart
(rożek angielski / cor anglais*)

Klarnety / Clarinets

Adrian Janda
solista / soloist
Grzegorz Wołczański
solista / soloist
Dariusz Elbe
(klarnet Es / clarinet in E♭*)
Krystyna Sakowska
(klarnet basowy / bass clarinet*)

Fagoty / Bassoons

Andrzej Budejko
solista / soloist
Leszek Wachnik
solista / soloist
Kayetan Cygański-Bolski
Mariusz Oczachowski
(kontrafagot / contrabassoon*)

Waltornie / Horns

Gabriel Czopka
solista / soloist
Grzegorz Sabeł
solista / soloist
Daniel Otero Carneiro
solista / soloist
Michał Kanawka
Aleksander Szebesczyk
Robert Duda
Maciej Kostrzewa
Konrad Kołda**

Trąbki / Trumpets

Bogumił Soroka
solista / soloist
Dorota Cholewa
Mariusz Niepiekło
Krzysztof Bednarczyk**

Puzony / Trombones

Andrzej Sienkiewicz
solista / soloist
(puzon altowy / alto trombone*)
Paweł Cieślak
solista / soloist
Krzysztof Wojtyniak

Puzon basowy / Bass Trombone

Krzysztof Kott
solista / soloist

Tuba / Tuba

Arkadiusz Więdlak
solista / soloist

Kotły / Timpani

Piotr Domański
solista / soloist
Daniel Kamiński
solista / soloist

Perkusja / Percussion

Tomasz Bielak
Wawrzyniec Dramowicz
Paweł Pruszkowski
inspektor orkiestry / orchestra personnel manager
Maciej Siwek

Harfa / Harp

Klara Wośkowiak
solistka / soloist

Fortepian / Piano

Grzegorz Gorczyca
solista / soloist

Bibliotekarze Orkiestry / Librarians

Sławomir Bychawski
Michał Sołtysik
Kamil Watkowski

Stroiciele / Tuners

Szymon Jasnowski
kierownik sekcji / head of the tuning team
Jarosław Bednarski
Krzysztof Dymek

Obsługa techniczna estrady / Stagehands

Rafał Iżykiewicz
Michał Drewnik
Krzysztof Mączka
Sebastian Michałek
Tomasz Śpiewak
Zbigniew Wierzbicki

* instrument dodatkowy / additional instrument
** muzyk doangażowany / guest musician

O czym gramy?

Cykl wprowadzeń do koncertów

Serdecznie zapraszamy melomanów przed piątkowymi koncertami symfonicznymi o godz. 18:30 na wprowadzenia omawiające dzieła wykonywane danego wieczoru.

What Are We Playing About?

Pre-Concert Talks

We encourage all music lovers to attend our special lectures at 6.30 p.m. before each Friday symphony concert, in which they will be able to learn more about the works that are to be performed on that particular evening. Please note that the lectures are delivered in Polish.

16.01

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Andrzej Sułek
Wprowadzenie do koncertu / Pre-Concert Talk

Dziennikarz muzyczny i menedżer kultury. Komentator – redaktor muzyczny Programu 2 Polskiego Radia. Z wykształcenia pianista, absolwent zarządzania w mediach i dyplomacji publicznej. W tej ostatniej dziedzinie interesuje się zwłaszcza kulturą jako czynnikiem i narzędziem budowania „soft power". Autor audycji radiowych i recenzji muzycznych. W Programie 2 Polskiego Radia prowadzi m.in. autorski cykl „88 klawiszy" oraz szereg programów muzycznych.

Music journalist and cultural manager. Editor-commentator at Polish Radio Channel 2. A trained pianist, he graduated in media management and public diplomacy. In the latter domain, he is interested particularly in culture as an element and tool for creating 'soft power'. Author of radio programmes and music reviews, on Channel 2 he presents, among other things, his own series *88 klawiszy* and a number of music programmes.

23.01

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Iwona Lindstedt
Wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

Profesor w Instytucie Muzykologii Uniwersytetu Warszawskiego, od 2020 roku dyrektor tego Instytutu. Jej zainteresowania naukowe dotyczą przede wszystkim historii, teorii i estetyki muzyki XX i XXI wieku, ze szczególnym uwzględnieniem polskiej twórczości kompozytorskiej. Specjalizuje się także w zakresie metodologii i analizy dzieła muzycznego. Autorka czterech książek (ostatnio opublikowała monografię Kazimierza Serockiego) oraz licznych artykułów naukowych i tekstów popularnonaukowych publikowanych m.in. w „Glissandzie" i „Ruchu Muzycznym". Współtwórczyni szeregu portali internetowych poświęconych kompozytorom XX wieku (na polmic.pl, kolekcji muzycznych na ninateka.pl, mapofcomposers.pl, musicinmovement.eu). W 2014 roku otrzymała Nagrodę Honorową ZKP „za upowszechnianie wiedzy o muzyce współczesnej – zwłaszcza polskiej".

A professor at the University of Warsaw, and director of the Institute of Musicology since 2020. Her academic interests are primarily the history, theory and aesthetics of the 20th- and 21st-century music, with a particular focus on the works of Polish composers. She also specialises in the methodology and analysis of musical works. She is the author of four books (most recently she published a monograph on Kazimierz Serocki) and numerous scholarly articles and popular science texts published in, among other places, *Glissando* and *Ruch Muzyczny*. She is the co-founder of a number of websites dedicated to 20th-century composers (polmic.pl, music collections on ninateka.pl, mapofcomposers.pl, musicinmovement.eu). In 2014, she received the Honorary Award of the Polish Composers' Union "for disseminating knowledge about contemporary music – in particular Polish music".

Kalendarz koncertowy
Concert Calendar

18.01

niedziela / Sala Kameralna
Sunday / Chamber Music Hall

11:00 / 11 a.m.
dzieci młodsze (3–6 lat) /
younger children (aged 3 to 6)
abonament / subscription Pm1

14:00 / 2 p.m.
dzieci starsze (7–12 lat) /
older children (aged 7 to 12)
abonament / subscription Ps1

Poranek i popołudnie dla Małych Melomanów / Morning for Young Music Lovers

Pięciu wspaniałych / The Magnificent Five

Lidia Szpilewska
scenariusz i prowadzenie /
script and presentation

Filharmonia Narodowa
Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej / Warsaw Philharmonic Publishing Department

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Iwona Marciniak

Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination
Martyna Ćwiek

Tłumaczenie / Translation
John Comber

Fotografie / Photos
Jessica Schaefer 14, **Jean-Baptiste Millot** 17, **Grzesiek Mart** 20, **DG Art Projects** 22

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

PGE

Partnerzy / Partners

CAROLINA
TOYOTA WOLA

Melon
CATERING

PKP INTERCITY

Bilety 24

Patroni medialni / Media Partners

dwójka
POLSKIE RADIO

PARTNER
FILHARMONII
NARODOWEJ

SYMFONIA DESIGNU I WYRAFINOWANIA

CAROLINA
TOYOTA WOLA
Hybrydowe Serce Warszawy

toyotawola.pl
al. Prymasa Tysiąclecia 54, Warszawa, tel. 22 492 55 55

Zapraszamy do świata, gdzie klasyczne arcydzieła spotykają się z innowacjami.